

בדרכו אמונה

במשנת מרן רשכבה"ג הדרך אמונה זללה"ה

עשור לפטירת רשכבה"ג מרנא הגרי"ש אלישיב זיע"א

תלמידי רבינו, רבני המערכת הגר"ס ויסכרוג והגר"מ חליווה מספרים על הכבוד הגדול שרחש רבינו לחמיו מרן זיע"א.

דאילו היה קורה ח"ו משהו לא טוב לחבירו היה שומע מזה, ולכן בטלה ליה דין ברכת מחיה המתים בזמננו. היה אומר שחמיו מרן זצ"ל זכה לאריכות ימים מופלגת, כי חיים הם למוציאיהם למוציאיהם בפה (עירובין נ"ד א'), שלומד בנעימה בקול רם. ושמעתי מאמורי"ר זצ"ל שאמר רבנו זצ"ל שבצעירותו אחרי החתונה היה פעמים יושב מאחורי חדר לימודו של חמיו לשמוע איך לומד.

שאלתי את רבנו זצ"ל בענין לחם משנה כשחל יו"ט בשבת, האם בוצעים על העליונה תחילה כמו ביו"ט או על התחתונה תחילה כמו בשבת, האם דינו כשבת או כיו"ט, ואמר לי כתוב ברמ"א (סי' רע"ד ס"א) והטעם ע"פ קבלה ואני לא יודע קבלה, [ואמר שאצלו אין את השאלה כי נותן החלות זו בסמוך לזו ובוצע הימנית כמנהג אביו והחזו"א].

ובאותו יום היה חתונה של נכד שחמיו מרן הגרי"ש זצ"ל הגיע לבני ברק, ואמרתי לרבנו שחמיו הרי ידוע שלומד קבלה ואולי נשאל ממנו, אז אמר לי מי שידע אומר שהוא לא יודע...

(הגאון ר' שמעון ויסברג)

ידוע ומפורסם עד כמה החשיב מו"ר מרן רבינו הגר"ח זיע"א את דעתו של חותנו הגדול מרן הגריש"א זצוק"ל והדברים מפורסמים בשער בת רבים. וזכורני דפ"א נשאל מו"ר זיע"א שאלה מסויימת בהלכה וחיווה את דעת קדשו, ושוב אמרתי לפניו דוכתי לשאול זאת מקמי' מרן הגריש"א זצוק"ל ותיכף ומיד כששמע זה מו"ר מרן זיע"א נענה ואמר דאם הוא אמר אז אמר.

והיה משתמע בבירור שכן יש לנהוג וכהוראה שיצאה מלשכת הגזית. וכמו כן זכורני שבאו להתייעץ עם מו"ר מרן זיע"א ואמר שיפנו למרן הגריש"א זצוק"ל לשואלו בזה.

כיוצא בזה שלחתי פ"א למו"ר מרן זצוק"ל מכתב שאלה בהלכות המתחדשות בעניני בישולי גויים, וכתב לי שאכתוב לגיסו מרן הגרי"ש זילברשטיין שליט"א שישאל זה את מחותנו מרן הגריש"א זצוק"ל.

ופוק חזי בספרי מו"ר מרן זצוק"ל שמציין כסדר לפסקי מרן הגריש"א זצוק"ל מפיו ומפי כתביו. כמו כן היו מתכתבים רבות בשנים בעניני הלכה (וחלק מהמכתבים נדפסו בקובץ תשובות ממרן הגריש"א זצוק"ל ובאגרות וכתבים דרך אמונה ועוד).

(הגאון ר' משה חליווה)

שמעתי מהחברותא הגר"מ ישראלזון שליט"א נין חביב למרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל שאמר לו על חתנו רבנו זצוק"ל שעושה עצמו כלא מבין בעניני עוה"ז כדי שיעזבו אותו ויניחו לו ללמוד, ובאמת שהוא פיקח מכולם.

עוד אמר לו שבכל דור יש א' שהוא נקרא בעל מעשים כרחב"ד (סוטה פ"ט מט"ו), ותפילתו עושה רושם ויש נסים על ידו (ברכות ל"ג א' ל"ד א'), ובדור הזה זה חתני רבנו זצ"ל.

[ואף היה פעם שאלה על חתן שביום חופתו נודע שלא גילה על מחלה והיה חשש פירוק החבילה וקידושי טעות ואמר הגרי"ש זצ"ל אין ברירה נסמוך על כח הברכה של רבי חיים שיתן ברכה שיתרפא].

עוד אמר לו שכששאל את מרן החזו"א לפני השידוך עם רבנו, אמר לו שהוא כמו הרוגטשובער, ואמר בזמנו חשבתי אולי בבקיאות, אבל כשיצא הדרך אמונה אני רואה שכוונתו גם בגאונות.

רבנו זצ"ל היה מבטל עצמו לגמרי בפני חמיו זצ"ל, וראינו איך היה יושב לפניו במורא גדול, ודן לפניו בקרקע כתלמיד לפני רבו, וכשרצו להו"ל כתבי מרן הגרי"ש זצ"ל עם הגהות, אמר שאינו כבוד לסבא שיכתבו הערות באותו הדרך, רק אפשר לכתוב בסוף הספר ההערות.

הורה לי רבנו זצ"ל לברך על חמיו ברכת ברוך שחלק מחכמתו ליראיו, ולמעשה בעת החופה ראיתיו ולא ברכתי וא"ל רבנו זצ"ל דיש לברך בכל עת החתונה דנחשב מעמד אחד, וכן הובא בשמו בס' מעשה חמד (פ"ה הערה י) לברך ברוך שחלק אף שהפסיק נ"כ בין ראייה לברכה והוצרך לכסות פניו.

ואמר שהוא עצמו אינו מברך ברכה זו על חמיו, כי מתראה עמו לפרקים וגם אם עובר ל' יום שלא רואהו ממש, מ"מ מקבל ממנו פ"ש או מכתבים כל הזמן, [ועי' בזה בבה"ט (סי' רכ"ה סק"א) ומשנ"ב (סק"ב)] שיש דעות באחרונים אם מקבל מכתב או פריסת שלום אם מברך שהחיינו או מחיה המתים וספק ברכות להקל.

ובאורחות רבנו (ח"א עמוד צ"ג) בשם מרן בעל הקה"י זצ"ל שבזמננו שיש קשר טלפוני וכיו"ב, אפילו לא קיבל שום מכתב או פריסת שלום הרי זה כאילו קיבל,